

ת"פ 15693/05/14 - מדינת ישראל נגד דקל הראל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15693-05-14 מדינת ישראל נ' הראל

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דקל הראל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שבתאריך 16/7/12 החזיק בכיס מכניסו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 48.57 גרם נטו וכן החזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.57 גרם נטו ובסיגריה שהחזיקה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.05 גרם נטו.

התביעה ציינה את הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם והוא ההגנה על החברה ועל שלום הציבור מפני נזקי הסמים. כן הדגישה התביעה את כמות הסם שנתפסה הגדולה למעלה מפי שלושה מהכמות המוגדרת בחוק לשימוש עצמי.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי נע בין אי הרשעה ושל"צ ועד למאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

התביעה עתרה להותרת הרשעתו של הנאשם על כנה, בטענה כי מקרה זה אינו בא בגדרם של המקרים בהם ניתן להימנע מהרשעה, לאור כמות הסם שנתפסה וכן לאור כך שאין כל פגיעה קונקרטית בנאשם באם יורשע בדינו.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסכום של 1800 ₪ ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שכתב האישום תוקן לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית וכי כמות הסם נועדה לשימוש עצמי. היא הפנתה אל תסקיר שירות המבחן שם תאר הנאשם את הרקע לשימוש בסם, דהיינו, את התקופה שלאחר שחרורו מן הצבא, כאשר על רקע חברתי עשה כן. עתה, כך ציינה, הוא מבין את הפסול שבמעשה ומביע חרטה ובושה. בדעת הנאשם להשלים את מבחני הבגרות ולפנות אל לימודי הוטרינריה, וכל עתידו לפניו. אין המדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות עברייניים.

לטעמה של ב"כ הנאשם הרי שהנאשם עבר הליך שיקומי בכך שלא עבר עבירות נוספות, החל לעבוד וללמוד ועל כן אין מקום לפגוע בעתידו ויש מקום להימנע מהרשעתו. את טיעוניה תמכה ב"כ הנאשם בפסיקה שהציגה לביהמ"ש.

היא הדגישה כי לטעמה הערך החברתי הנפגע הוא נמוך מאוד באופן יחסי לפגיעה העצומה שתיגרם לנאשם בשל הרשעתו. עלכן, עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם רווק בן 23 עובד מזה למעלה מחצי שנה כמתקין גדרות.

הנאשם נטל אחריות על העבירה והביע חרטה. הוא תאר כי החל להשתמש בסמים לאחר שחרורו מהצבא על בסיס מזדמן ובאופן חברתי וזאת על רקע לחץ ודאגה סביב עתידו המקצועי ומפלט לרגשות שליליים שהציפו אותו באותה עת.

הנאשם שלל עתה בעייתיות באורח חייו והתנהגותו ולדבריו חדל לחלוטין משימוש בסם ותאר תפקוד תקין בכל מישורי חייו. הוא ציין כי מאז ביצוע העבירה חל בו שינוי שהתבטא בניתוק קשרים חברתיים בעייתיים ובהשקעת זמנו בעבודה ובלימודים. בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מסמים.

להערכת שירות המבחן השימוש בסמים סייע לנאשם להתמודד עם הפרעת קשב וריכוז ממנה הוא סובל וההערכה היא כי בשל כך מתקשה להתמודד עם מצוקותיו באופן מקובל.

כיום חל שינוי באורחות חייו ובהתנהלותו ואף משפחתו מהווה לו גורם תומך ומסייע.

שירות המבחן סבור כי יש מקום לבוא בעניינו בהמלצה שיקומית ועל מנת שלא לחבל בעתידו התעסוקתי הוא ממליץ שלא להרשיעו ולהטיל עליו צו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, הוא אף מנסה להשלים את חוק לימודיו ויתכן כי יפנה ללימודים אקדמיים בעתיד, ודרכים רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה באשר מדובר בפגיעה לא קלה בערך מוגן של שלום הציבור והסדר הציבורי משהנאשם מחזיק בכמות זו של סם מסוכן כמפורט לעיל. אין צריך להכביר מילים על הנזק הקשה שיש בתופעת הסמים לחברה כולה ולפרט.

כמות הסמים שהוחזקה על ידי הנאשם אינה מבוטלת ואינה מזערית ויושם אל לב כי היא אף הוחזקה ברכבו.

משכך ולאור כל המקובץ לא מצאתי כי עניינו של הנאשם ייחודי ויוצא דופן עד כי יש להימנע בעניינו מהרשעה ואוסיף ואציין לענין זה באשר להמלצות שירות המבחן, כי שירות המבחן שוקל את שיקוליו של הנאשם ואת אלה בלבד, בעוד שבית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטרסים הציבוריים ובבואו לבחון את שאלת ההרשעה, יביא בחשבון את המלצות שירות המבחן לא כשיקול בלעדי, אלא כשיקול אחד ממכלול שיקוליו.

על כן, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ובאשר לענישתו של הנאשם -

שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמה ואת נטילת האחריות, כמצויין בתסקיר שירות המבחן וכן את נסיבותיו של הנאשם כמצויין בתסקיר. עוד שקלתי את גילו הצעיר ואת עברו הנקי ועל כן עתירתה של התביעה לענין המתחם הראוי בכלל ולעניינו של הנאשם בפרט, דהיינו לעונש הצופה פני עתיד היא ראוייה.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 1500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים הראשון בהם ביום 1/8/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים.

סמים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, במעמד הצדדים.